

ma, kui se haige nödder on, kui temma sis-
manäggo ja mõkkad kahvatand, kui ta
kõrvad kummisewad ja minnestus temma
peale kippub.

1) Se innimenne, felle werri jookseb,
peab sama ühte külma tuppva widud. Pan-
ne tedda pitkali mahha ja aia temma ihho
surgefs; fatta tedda kergeste riettega finni
ja õrra anna temmale ühtegi muud, kui
happut jomaaega juu ja wata häästi járrele,
et ta paljo ei sa ligutada.

2) Jookseb werri wolaste hawast wâlja,
süs frapi noaga üht liinast ride-tükki ja mis
süs mahhatulleb, sedda fasta ädikaga mär-
jaks ja panne sedda hawa peale. Sa woid
ka hallit pabberit elyt ka taeta wôtta ja kui
sedda ädika sisse olled kajtnud, hawa
peale panna.

3) Need kohhad, mis keige ennamiste
werd joostivad, peawad kõrgemale heide-
tud sama, kui keik mu ihho, ja süs tulleb

wâhhemast sawad mõda läinud. Gest
sedda kaueminne se haaw lahti seisab, sed-
da enneminne woid sinna lota, et kui keik
mis sin õppetakse, visi párrast prugitud
on, innimenne jâlle woib terweks sada.

3) Tahhab se haaw finniminna, süs
pesletat sedda kohtha seddamaid jâlle kumaks-
tehtud rauaga — eht panne, kui haaw al-
les lahti on, nattoke penikest sola, veneks
tougatud pippart, ja ninnatubbakast selle ha-
wa sisse ja panne süs nartsoga, mis ölli
sisse fastetud, eht raswaga woitud, sedda
hawatud kohtha finni.

4) Inninenne, fedda hul koer ham-
mustanud, peab fatsma rahhosisse melega
olla, seist et hirm ja fartus temmale agga
suremat kahjo teeb. Seisko temma süs
paigal. Argo riihastago ta ennast. Ta
hoidko pallawa ja külma eest. Temma so-
go ja jogo rohfest pima — agga argo pru-
figo mitte õllut, ja ei foggoniste mitte wina.

)